

2003:100

Interpellation av Berthold Gustavsson (m) om sprututbytesprogram i Stockholm

Socialborgarrådet Margareta Olofsson har i en debattartikel i tidningen Narkotikafrågan uttalat sig mycket positivt för införande av sprututbytesverksamhet. Rubriken lyder: "Stockholm är redo för sprutbyten".

Med krystade reservationer försöker borgarrådet ändå ge intryck av att polis, socialstyrelsen och WHO förordar ett införande. Varför hänvisar Olofsson inte till vad Folkhälsoinstitutet och Statens institutionsstyrelse (SiS) skriver i sitt remissvar? Sanningen är att nästan alla narkotikapoliser på fältet går emot. Socialstyrelsen kan inte dra några slutsatser men ledning av försöket i Malmö/Lund. I vilket sammanhang har WHO uttalat sig om det svenska försöket? De är positiva till sprututbyte där man redan tolererar ett utbrett narkotikamissbruk.

Olofsson ondgör sig över den restriktiva inställningen moderaterna har i narkotika- och sprututbytesfrågan. "Nästan alltid är det den enskilde narkomannen som skuldbeläggs och drabbas". Frågan är om inte även denna restriktiva och raka linje har bidragit till att det inte gått lika illa i Sverige som i många andra länder med narkotikautvecklingen.

Borgarrådet skriver: "Men också missbrukarna har rätt till samhällets hälso- och sjukvård för att inte bli smittade och rena sprutor är ett effektivt verktyg för att hindra dödliga smittor. Det är med den utgångspunkten vi måste bedöma sprututbyte. Inte som en uppmuntran till missbruk". Avslutningsvis konstaterar Olofsson: "Sprututbytet kan endast fungera om de andra delarna i vårdkedjan är välrustade. I dag har vi förutsättningar för detta i Stockholmsregionen."

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur många narkomaner dör i Sverige per år av narkotika respektive HIV? Det vill säga vilket är det största problemet?
2. Hur många procent av utlämnade sprutor kommer tillbaka? Var tar de andra vägen?

3. Vad rekommenderar borgarrådet att narkotikamissbrukarna skall använda de rena sprutorna till?
4. Vem är det enligt borgarrådet som har ansvar för att någon missbrukar narkotika?
5. Vad innebär det att stockholmsregionen har en välrustad vårdkedja?
6. När planerar borgarrådet införa sprututbytesprogram i Stockholm?
7. Hur mycket räknar borgarrådet med att narkotikakonsumtionen kommer att minska i regionen om sprututbytesprogrammet införs?
8. Vad skriver Folkhälsoinstitutet och SiS i sina remissvar? Är de i stort positiva?
9. Är det största problemet i Stockholm att myndigheter inte kommer i kontakt med missbrukare?

Stockholm den 28 november 2003

Berthold Gustavsson